

Drodzy w Chrystusie Panu Siostry i Bracia!

Na zaproszenie Księdza Proboszcza mam zaszczyt po 12 latach ponownie poprowadzić Misje w naszej wspólnocie parafialnej. To słowo „naszej” jest słowem na wskroś prawdziwym. Parafia św. Erazma i Pankracego to moja rodzinna parafia, miejsce mojego chrztu, pierwszej spowiedzi i komunii świętej, bierzmowania, miejsce sprawowanej mszy prymicyjnej. To parafia, w której zapisane zostały wspomnienia życia moich świętej pamięci Rodziców, członków mojej rodziny, moich bliskich. To miejsce wzrastania w poznawaniu Boga i człowieka. Staję zatem pośród was jako członek tej wspólnoty, by prosząc o modlitwę i wsparcie ducha zastanowić się z Wami nad tematem nadziei.

Kończy się Rok Święty - Rok Nadziei, ale przecież tak naprawdę ten rok uświadamia nam wielkie pielgrzymowanie, które podejmujemy w kierunku roku 2033, w stronę Wielkiego Jubileuszu Odkupienia. Tak, jak w roku 2000 przeżywaliśmy Jubileusz Wcielenia Chrystusa, tak za 8 lat przeżywać będziemy Wielki Jubileusz Odkupienia.

Wędrujemy w tym kierunku poprzez świat pełen niepokojów, poprzez świat ziemi wyjałowionej z żywej obecności Boga, poprzez świat coraz bardziej zubożniały na Ewangelię Chrystusa. A zarazem jest to świat, w którym wciąż żywym rytmem pulsuje świętość - ta powszechnie znana, czczona w Kościele i ta której doświadczamy w codziennych kontaktach z ludźmi napotykanymi każdego dnia.

To świętość naszych rodzin, które wciąż szukają wsparcia u Boga bardziej niż w poradniach psychoterapeutycznych. To świętość rodziców, którzy zdecydowali się przyjąć trudny dar życia dziecka niepełnosprawnego, dostrzegając w nim

niezwykle piękno.

To świętość małżonków, którzy w dobie współczesnego próbowania miłości mają odwagę głosić wierność miłości małżeńskiej.

To świętość ludzi samotnych, starszych, cierpiących, którzy przychodzą z ciężarem swojego życia do Kościoła - wszak oni stanowią najliczniejszą i najwierniejszą część naszej wspólnoty parafialnej. To świętość młodzieży, która ma odwagę wbrew nurtom współczesnego świata wyznawać wiarę w Chrystusa, być Jego świadkami.

Drodzy, czas Misji to czas, w którym zechcemy odkryć w sobie siłę i entuzjazm nadziei. A że nadzieja wyrasta z prawdy, jak uczył nas Norwid, a co często przypominał św. Jan Paweł II, czas Misji to czas stanięcia w prawdzie. To oczyszczenie naszego życia ze słabości grzechu, to czas powrotu do tego, co w nas najwartościowsze.

W czasie naszych Misji towarzyszyć nam będą słowa z nauczania św. Jana Pawła II, poczynając od tych prostych a jakże wymownych słów wypowiedzianych na przełomie tysiącleci – „idźmy naprzód z nadzieją”. Wbrew sugestiom zła, wbrew chaosowi wielkiej polityki i małych codziennych sporów, wbrew kryzysom i lękom - nie lękajmy się, idźmy naprzód z nadzieją! Serdecznie zapraszam na wspólne pielgrzymowanie drogą nadziei i umocnienia wiary we wspólnocie naszego Kościoła.

Paweł Bortkiewicz TChr